

TĖVIŠKĖS ALDAI

Nr 18 (1801) 1992 m. gegužio mėn. 12 d.

XXXVII METAI

Melbourne

PONTIFICIO COLLEGIO LITUANO

S. CASIMIRO

Via Casalmonferrato, 20
00182 ROMA - Italia

Tel. (06) 70.25.724 - 70.24.908

Telefax: (06) 70.11.659

80 METŲ

Paprastai apie sukaktuvininkus prieteliai arba suinteresuotieji rašo. Zinoma, giria, iškelia tikrus ar tariamus nuopelnus; pasiektus laimėjimus ir kita. Man ateina tačiau mintis, kad yra prasmingiau išgirsti patį sukaktuvininką: ką jis, pasiekęs senatvės, jaučia bei jaučiasi? Kaip jis žvelgia į save ir į savo nueitą ilgą gyvenimo kelią? Liūdi ar džiaugiasi? Gailisi ar didžiuojasi? Jaučia dėkingumą ar nepasitenkinimą? O žvelgdamas į ateitį, gyvena ramia resignacija, ar dar jaučiasi gajus ir pilnas užsimojimų?

Už poros savaitių būsiu jau 80 metų. Būdamas dviejų metų buvau marinamas. Jei išlikau gyvas, močiutė ir mama tai laikė stebuklu. 1941 metais birželio 15 drauge su vysk. V. Brizgiu prie Kauno fortų rizikavome būti raudonarmiečių sušaudyti. Nelauktai išgelbėjo čia pat atsiradęs rusas karininkas. 1954 metais rugsėjo mėnesį, sunegalavus širdžiai, vėl buvau mirties pavojuje. Šia proga buvau gavęs iš šv. Tėvo Pijaus XII specialų Apaštalinį Palaiminimą laimingai mirčiai. O va sulaukiau 80 metų. Tai Dievo dovana. Aš esu labai dėkingas Viešpačiui Dievui už tokį ilgą gražį gyvenimą. Norėčiau, kad tie, kurie mane prisimins, jungtųsi su manim maldoje, dėkojant Dievui už ilgą amžių. Dėkodamas Dievui, tą dieną savo dėkingumą malda reikšiu taipgi tėvams, kurie man davė fizinę gyvybę ir pasirūpino mane išauklėti Dievo vaiku. Religinį auklėjimą man ypatingai davė močiutė: tėvelio motina. Jos išmokytas maldas visą gyvenimą kasdien kalbėjau ir kalbu.

Apie savo gyvenimo eigą plačiai rašau atsiminimuose. Jų išeis kelios knygos. Dvi jau yra paruoštos spaudai. Trečią rašau.

Pasirinkau kunigo

Rašo L. Tulaba

pašaukimą. Iš 80 išgyventų metų 58 esu altoriaus tarnyboje. Į kunigystę, aišku, pašaukė Dievas. Bet jis pasinaudojo kai kuriais žmonėmis. Pirmoje eilėje minėtinas klebonas kun. A. Žigas. Daug prisidėjo taip pat tėvai, ypač mamytė.

Studijos Lietuvoje ir Užsienyje. Už visą mokslinį išsiugdymą esu begaliniai dėkingas vysk. A. Karosui, arkiv. M. Reiniui, o taip pat Vilkaviškio seminrijos rektoriui prel. Naujokui, prel. M. Krupavičiui ir prel. Kuraičiui.

Profesorius pareigose - Vilkaviškyje, Kaune ir Vilniuje - jaučiausi laimingas. Manau, kad buvau pašauktas akademiniam darbui. Deja, neilgai galėjau atsiduoti akademiniam darbui. Jau 1942 metais buvau pašauktas bei paskirtas vadovauti seminarijai Vilniuje. Nuo tada iki 1985 metų turėjau aukotis auklėjimo ir administracijos darbe. Jį atlikau iš klusnumo, bet jis man nebuvo prie širdies. Sunkios dienos buvo Vilniuje. Dar sunkesnės buvo Eichstaette. Pačios sunkiausios - Romoje, kuriant ir vadovaujant Kolegijai. Vykdyčiau vyresniųjų valią kaip mokėjau ir pajėgiau. Susilaukiau priešingumo ir kritikos.

Kauno arkikatedros-bazilikos didysis altorius

Neabejotinai padariau klaidų. Guodžiausi tačiau, kad turėjau vyresniųjų pilną pasitikėjimą ir jaučiau dangaus palaimą. Kaip Vilniuje, taip Eichstaette, taip ypač Romoje juste jutau Dievo Apveizdos ranką, kai radomės dideliuose sunkumuose ir pavojuose. Kolegija Romoje yra tikra Dievo dovana mūsų kenčiančiai Tautai. Aš tebuva tik įrankis Dievo Apveizdos rankose. Gi virš manęs ir šalia manęs buvo kiti, kurie įgalino pasiekti, ko esame pasiekę. Mūsų vyskupai, kard. G. Pizzardo, kard. A. Samore, bendradarbiai vadovybėje, jie lėmė mūsų pasiektus laimėjimus.

Savo gyvenimu, savo veikla, savo įvykdytais darbais esu patenkintas. Visame stengiausi vykdyti Dievo ir vyresniųjų valią bei nurodymus. Elgiausi pagal sąžinę. Zinojau savo silpnybes. Su jomis stengiausi kovoti. Bet neišvengiau klaidų. Dėl jų gailėjau ir gailiuosi. Blogos valios tačiau neturėjau. Todėl tikiuosi, kad tie, kurie ką nors turėjo ar turi prieš mane, man atleis.

Mano asmenyje kryžiuosi tam tikri kontrastai. Daug kam aš rodžiaus simpatiškas ir mane mėgo, bet buvo nemaža, kuriems nepatikau; kurie buvo man priešingi ir sunkino mano gyvenimą ir veiklą. Tikriausiai buvo manyje kažkas, ko aš nepastebėjau, ir kas kitiems užkliūdavo. Gal viena iš priežasčių ano priešingo nusistatymo buvo, kad aš vyreniųjų visą laiką buvau proteguojamas ir net mylimas. Vieną kartą kard. G. Pizzardo man sakė, jog jo daug kas nemėgsta ir net nekenčia, kadangi jis turi daug galių. Kažkas panašaus gal buvo ir su manimi. O man yra mįslė: kodėl vyresnieji mane mėgo ir vertino? Pradedant nuo vysk. A. Karoso, arkiv. Skvirecko, arkiv. Reinio, vyskupų Brizgio ir Padolskio, Nuncijaus Orsenigo, Vokietijoje, ir ypač kard. Pizzardo, Romoje. Zinoma, kai kas pasakys, jog aš pataikaudavau vyresniesiems, siekdamas karjeros. Tai netiesa. Vyresniesiems aš drįsdavau pasakyti ir karčių žodžių. Kas skaitys mano atsiminimus, ten ras nemaža patvirtinančių pavyzdžių. Įvertinimų gavau pakankamai. Jų neprašiau, o už gautus buvau dėkingas. Ne! Negyvenau sau ir neieškojau savęs savo darbuose. Tikėjau ir tikiu, kad už viską atlygins pilnai tik Dievas.

Pasitraukimas iš Kolegijos nebuvo lengvas. Zinojau, kad kai kas itin laukė mano pasitraukimo. Galvojau ir aš, jog atėjo metas perleisti Kolegijos vairą į jaunesnes rankas. Pasitaręs su vyresniaisiais Vatikane, pakviečiau tuo tarpu prorektorius pareigoms kun. A. Bartkų, buvusį Kolegijos auklėtinį, tuo metu buvusį Frakville lietuvių parapijos kleboną. Po dviejų metų, po to kai 40 metų rudenį, jį perleidau į naujo prelato Algio Bartkaus rankas. Aš gi gavau paskyrimą į šv. Petro bazilikos Kapitulą kanauninko titulu. Už šį paskyrimą esu dėkingas kard. Baum, Auklėjimo Kongregacijos prefektui ir prel., dabar arkiv. A. Bačkiui, o virš visko šv. Tėvui. Šiose itin garbingose pareigose esu patenkintas, ir, kiek žinau, taip pat vertinamas.

Bet atsiskyrimas su Kolegija man
(Nukelta į 2 p s l.)

Neribota laisvė ir kas toliau

IVYKIAI

Pastaruoju metu spaudoje ir susitikimuose dažnokai sielojamasi Lietuvos atstatytos nepriklausomybės įgyvendinimo eiga. Ir ne tik Lietuvoje, ir kitose Pabaltijo valstybėse, bet ir buvusiose Sovietų Sąjungos respublikose atstatymo darbai vyksta labai ir labai pamažu, su įvairiomis klaidomis. Idealistų, siekiančių pilnos laisvės ir tikros demokratijos, yra nedaug, o ir jų dalis vis dar nepajėgia atsikabinti nuo įkaltos komunistinės doktrinos. Didžioji dalis nomenklatūrininkų vis dar ilgisi anų laikų, kai mažai dirbant galima buvo gerai gyventi, naudojantis partiečio išimtinę padėtimi. Tokie dar ir šiandien vis svajoja apie Stalino saulę, kurią pagarbinus galėjai tikėtis (o ir taip buvo) užtikrinto karjeros laiptais kilimo. Juk ir į Aukščiausiąją Tarybą prasiveržė dalis buvusių komunistų, KGB ir kitokių kolaborantų. Laisvi rinkimai buvo taikomi visiems kandidatams, tai komunistai tuo pasinaudojo, nes turėjo praeities patyrimą. Buvę ir dirbę didžiausios diktatūros laikais ir ją rėmę, šiandien kalba apie demokratijos pažeidimus. Kur jie buvo tada, kai net prasižioti bijojo?

Demokratinis valdymas šiandien yra daugumai priimtinausias, nes geresnio dar neišrasta. Prie demokratijos valdymo reikia priaugti ir ją geram naudoti, bet nekaišioti pagalių į valdžios pastangas pagerinti žmonių gyvenimo būdą ir palengvinti perėjimą į rinkos ūkinį gyvenimą bei demokratinę santvarką. Pereinamame laikotarpyje reikia ir tam tikrų suvaržymų ir patvarkymų, kartais neatitinkančių pilnos demokratijos sąvokos. Trukdančių ir net sabotuojančių vyriausybės darbus pereinamais laikotarpiais dažnai atsiranda. Vieni, naudodamiesi suirute, siekia, asmeniškai pasipelnymo, grobia turtą, kiti, turėdami aukštą pozicijas, sabotuoja teisėtas - rinktos valdžios pastangas pagerinti gyvenimą.

Atsiminkime, kad Lietuva pergyveno revoliuciją, kad ir „dainuojančią“, bet vistiek revoliucija. Išvengta didesnio gyvybės aukų skaičiaus, bet neištesėjome vieningai dirbti ir remti vyriausybės pastangas šiuo labai sunkiu Lietuvai metu. Dalis komunistų pradėjo žygiuoti kartu su tauta, tikėdami ir vėl prasiveržti į pirmąsias eiles ir užimti vadovaujančias vietas. Jų noras ne visur pavyko, tad dabar jau pradeda išgalvoti kaltinimus ir niekinimus valstybės vadovams.

Išgyvenus 50 metų rusų komunistų okupacijoje ir pergyvenus tautos genocidą, nenuostabu, kad yra tautoje nepasitikėjimas tais, kurie tuo metu užėmė vadovaujančias vietas ir tuo pačiu kolaboravo su okupantais.

Rašo Antanas Juodvalkis

Vieni dirbo iš įsitikinimo, kiti iš baimės, o buvo ir tokių, kurie norėjo padaryti karjerą ir patogiai gyventi. Pastarųjų gal buvo daugiausia, nes vien tik partijos bilietas teikė įvairias privilegijas, o užėmus aukštą vietą, susidarė progos net ir praturtėti. Įsigalėjo kyšininkavimas, neteisėtas apsirūpinimas įvairiomis gėrybėmis, kurių nebūdavo krautuvėse.

Tuo tarpu masė tremtinių ir politinių kalinių vargo ir mirė Sibiro taigose. Pasikeitęs politinis klimatas, amnestuoti ar atlikę tremties bausmę tautiečiai pradėjo grįžti į namus, savo tėvynę. O kaip jie buvo sutikti savo brolių-nomenklatūrininkų? Šiuo metu jau žinoma, kaip jiems sekėsi įsikurti savoje žemėje, nes yra išleista tremtinių pergyvenimų ne viena knyga. Tiesiog sunku patikėti savųjų komunistų elgesiu, nes į grįžtančius žiūrėjo, kaip į tikrus rapsuotuosius. Siuntinėjo, kaip Kristų, nuo Ainošiaus pas Kaipošių, o padėti nesistengė.

Ne vienas ir grįžo į Rusijos plotus tęsti skurdų gyvenimą, nes tėvynėje nebuvo jiems vietos. Ar tie tremtiniai ir vietiniai lietuviai, kurie pergyveno pažeminimą, niekinimą ir nevilgtį, gali šiandien ramiai žiūrėti į nomenklatūrininkus, užimančius aukštą vietą ir sabotuojančius naujos valdžios potvarkius, įstatymus? Gal tik savo krašto meilė ir pagarba tėvams sulaiko nuo keršto ir užtarnauto atpildo. Ir kai tikrieji patriotai tyli ir stengiasi užmiršti padarytas skriaudas, tai komunistai, persikrikštiję į LDDP bet tebesiekia aukštų vietų, šmeižia lojalistus bei skleidžia nepasitikėjimą savo valdžia. Demokratinėje sistemoje beveik

nėra priemonių tokius sudrausti ir užkimšti jų nešvarias burnas.

Jau minėjau, nors ir „dainuojanti“ revoliucija, vistiek yra revoliucija ir kartais prireikia sudrausti piktnaudotojus.

Tai nėra kam nors kaltinimas, bet išsakymas susikaupusio skausmo, kad taip darniai vykdytas Lietuvos nepriklausomybės atstatymo darbas, pradedamas griauti savųjų rankomis. Lietuvoje gausa laikraščių ir laikraštinių-žurnalistų, anksčiau įpratusių tarnauti okupantų komunistiniams tikslams ir už tai gerai atlygintų, dabar, pajutę nekontroliuojamą laisvę, pradeda niekinti žmonių išrinktą valdžią, net norėdami už tai gauti iš valdžios izdo atlyginimą. Lietuvoje uždarytųjų komunistinių organizacijų vadai, knisdami po valstybės pamatais, dar nori gauti ir atlyginimą, o skundais į tarptautinius forumus, įsirikiuoja į savo tautos išdavikų eiles. Ar čia tik nėra komunistų ir kolaborantų pastangos susigrąžinti turėtą padėtį?

Iš daugelio Lietuvos vietovių esu gavęs laiškų, kuriuose mažiau sielojamasi ekonominiiais sunkumais, bet daugiau nelinksma politinė padėtimi. Žmonės kenčia nuo vietinių pareigūnų, likusių iš okupacijos laikų ir dirbančių senais metodais.

Išvadoje norėtusi palinkėti Lietuvos žmonėms kantrybės ir ištvermės šiame sunkiame pereinamame laikotarpyje ir nepasiduoti provokacijoms, bet jungtis prie normalaus gyvenimo siekiančių žmonių. Išvija taip pat turėtų būti santūresnė ir daugiau remti Lietuvos žmonių pastangas, įgyvendinant teisės ir dorovės principus, bet neskubėti su savais interesais.

„Draugas“

80 METŲ

(Atkelta iš 1 p s l.)

buvo sunkus, ir net skaudus. Kolegija, joje per 40 metų išgyventi džiaugsmas ir vargai, tapo mano gyvenimo dalis. Ypač kai buvau priverstas persikelti į Villa Lituania, teko slaptoje nubraukti net ašarą. Buvau tikėjęs, kad galėsiu pasilikti ir toliau gyventi Kolegijoje.

Zinau, kad neturiu painiotis po kojų, kai nesu vadovybėje. Stengiuosi nesikišti, laikytis nuošalėje Kolegijos gyvenimo ir veiklos. Bet tai mano-tam tikra prasme-kūrinys, ir nenorint rūpi Kolegijos gyvenimas. Yra skaudu, kai kartais gaunasi įspūdis, jog esi ignoruojamas, nurašytas, lyg neegzistuotum, lyg Lietuvos reikalai tau jau būtų svetimi. Žmogiška silpnybė! Daraus sentimentalus. Tebūna man atleista šis konfidencialumas.

Menu 1938 metais pavasarį, grįždamas iš Palestinos, kur baigiau studijas, sustojau, trumpam dar Romoje. Popiežius Pijus XI šventė savo 80 metų sukaktį. Šia proga suteikė specialią audienciją Romoje studijuojantiems kunigams ir klierikams. Audiencija vyko Sala delle Benedizioni-Palaiminimų Salėje. Kristaus Vietininkas prabilo į mus trumpa kalba- „Jūs jauni, - kalbėjo šv. Tėvas, - o aš senas! Nepavydžiu jums. Gyvenimas prieš jus. Ateitis jūsų rankose. Padarykit, kad ji būtų graži, o jūs laimingi. Kas liečia mus, nors ir jau seni, bet drįstame kartoti su šv. Martinu:- Jei Dievas nori, neatsisakome toliau dirbti.“ Norėčiau pasisavinti šiuos didžiojo popiežiaus Pijaus XI ir šv. Martino žodžius: „Esu jau senas, bet nepavydžiu tiems, kurie yra jauni. Dievas man buvo didžiai maloningas ilgame mano gyvenimo kelyje. Bet ir senatvę pasiekęs, dar nenoriu rezignuoti ir tarti su Evangelijos seneliu Simeonu: - Dabar jau atleisk, Viešpatie, savo tarną, kaip esi žadėjęs, ramybėje! (Lk 2, 29) - Ne. Drįstu savintis šv. Martino žodžius ir tarti: Jei Dievas tonori, neatsisakau dar dirbti ir būti naudingas Bažnyčiai ir Lietuvai.“

Nėra sąlygų lietuvių veiklai. Kaliningrado (Karaliaučiaus srityje), pasak Vilniaus radijo, gyvena apie 60,000 lietuvių. Lietuvos vyriausybė iš jų gauna nusiskundimo laiškus. Jie neturi lietuviškų darželių, mokyklų. Cerkvėse lietuviams atimta teisė laikyti pamaldas. Reikia lietuvių kultūros centro. Tokio centro steigimas yra numatytas ir Lietuvos-Rusijos susitarime.

Tuo tarpu Lietuvoje veikia rusų kalba darželiai, mokyklos, cerkvės, kultūros centrai, kalbama per radiją ir televiziją, leidžiama 13 laikraščių rusų kalba.

Premjeras G. Vagnorius kreipėsi į Kaliningrado srities administratorių Matškiną, atkreipdamas dėmesį, kad reikia spręsti konkrečius klausimus: grąžinti lietuvių kultūros pastatą, įsteigti lietuviškus vaikų darželius, mokyklas, taipogi grąžinti tris katalikų šventoves, organizuoti radijo ir televizijos laidas.

Praejus vos ketveriems metams nuo Irako-Irano karo pabaigos, vėl pasikartoję ginkluoti incidentai. Irano aviacija įsiveržė į Irako teritoriją ir subombardavo Irake prisiglaudusių Irano ginkluotos opozicijos narių, vadinamų mudžahidų stovyklą netoli Bagdado. Įsiveržimo metu Irako priešlėktuvinė gynyba nušovė vieną iraniečių aviacijos naikintuvą.

Baltarusijos ir Ukrainos ministrai pirmininkai Kevic ir Fokin su oficialiais vizitais atskirai lankėsi Italijoje, Romoje pasimatė su italų valdžios viršūnėmis, reikia manyti, taip pat aplankė Popiežių Joną Paulių II-ąjį. Apaštalu Sostas ir Italija jau pripažino nepriklausomas Baltarusijos ir Ukrainos respublikas, su jomis užmezgė diplomatinis santykius. Tai bus pirmas po nepriklausomybės paskelbimo abiejų valstybių ministrų pirmininkų oficialus apsilankymas Italijoje ir Vatikane.

Pirmą kartą po Sovietų Sąjungos panaikinimo, Maskvoje susirinko Rusijos parlamentas. Greta ekonominių klausimų, šioje sesijoje ketinama parengti naujosios Rusijos Konstitucijos projektą. Parlamentas atmetė tris vadinamų nacional-komunistų rezoliucijas. Viena iš atmestųjų rezoliucijų skelbė, kad panaikinant Sovietų Sąjungą ir įkuriant Nepriklausomų Valstybių Sandraugą buvo pažeista tuomet dar galiojusi sovietinė konstitucija.

Balandžio 5 d. Gargžduose, Telšių vyskupijoje, mirė kunigas jubilatas Leonas Veselis. Buvo sulaukęs 78-nerių metų amžiaus. Velionis Leonas Veselis į kunigus buvo įšventintas 1940 metais, Gargžduose gyveno ir dirbo nuo 1982-ųjų. Kunigo Leono Veselio laidotuvės įvyko balandžio 8 d. Mūsų turimomis žiniomis, Leonas Veselis yra pirmasis Telšių vyskupijoje ir penktasis Lietuvoje šiemet miręs kunigas. Prašykime, kad velionio siela galėtų ramiai ilsėtis Dievo akivaizdoje ir melskim dangaus malonių naujiem pašaukimam, kad mirusiųjų kunigų vietas užimtų stropiai parengti, uolūs ir darbštūs jaunieji jų įpėdiniai.

TĒVIŠKĒS AIDAI

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 376 7355
LEIDŽIA AUSTRALIJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktorius Kazys Mioldažys. Korespondencijas, straipsnius, skelbimus, prenumeratas siųsti viršuje nurodytu adresu. Prenumeratos kaina metams \$30. Kituose kraštuose \$35. Atskiras numeris \$1.00. Skelbimai už skilties vieną cm. - \$2.00. Nuolatiniams skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų turinį neatsakoma. Redakcija straipsnius ir korespondencijas taisy savo nuožiūra.

Published by E. Sidlauskas
22 Stradbroke Dve.,
St. Albans. 3021
President of the Lithuanian
Catholic Federation

A † A VYSKUPAS VINCENTAS BRIZGYS

Padėka

Vilnius, 1992.IV.21

Mielas Kunige Daukny,

Nuoširdžiai dėkoju Jums ir Melbourne Lietuvių Katalikų Federacijos nariams už gražius sveikinimus ir linkėjimus, o taip pat už „Tėviškės Aidų“ iškarpa, kur aprašytas mano ingresas į Vilniaus Katedrą.

Nežinomi Dievo Apvaizdos planai atvedė mane į Tėvynės sostinę, kur patikėjo labai garbingas ir atsakingas pareigas. Tikiuosi visų tėvynainių paramos savo nuoširdžiomis maldomis ir darbais, kad galėčiau tinkamai atlikti skirtą man misiją.

Dar kartą dėkoju už Jūsų nuoširdų dėmesį. Dievo globa ir palaima telydi Jūsų gyvenimo žingsnius.

Audrys J. Bačkis
Vilniaus Arkivyskupas Metropolitai

Telegrama iš Lietuvos

Lietuvos Aukščiausioji Taryba iš Vilniaus per telex praneša Lietuvos Garbės konsulitui Dr. A.P. Kabailai Canberroje.

Rusija gabena į Lietuvą naujus kariuomenės transportus

Lietuvos Aukščiausiosios Tarybos prezidentas dr. Vytautas Landsbergis balandžio 25 d. gavo telefonu pranešimą iš Rusijos šiaurės vakarų armijos viršininko pulkininko-generolo Valerij Mironovo, kad Rusijos kariniu oro transportu į Lietuvą atgabens naujus militarinius dalinius.

Prezidentas Landsbergis priminė generolui Mironovui, kad Rusijos dalinių oro transportas į Kazlų Rūdą yra visiškai neatsižvelgiantis į Lietuvos suverenitetą ir įstatymus. Jis pareiškia, kad Lietuvos respublika neleis tokiu karinių dalinių apgyvendinti Lietuvos teritorijoje ir priešingai - reikalauja, kad tie daliniai tuojau pat iškeliautų atgal tom pačiom priemonėm, kuriom ir atvyko ir likviduotų šį incidentą.

Iš Čikagos mus pasiekė liūdna žinia, kad balandžio 23 dieną, čia mirė tremtyje gyvenęs Kauno vyskupas pagalbininkas Vincentas Brizgys. Buvo paskutinysis dar nepriklausomybės laikais Lietuvoje konsekruotas vyskupas, prieš dvejus metus atšventęs vyskupystės auksinį jubiliejų. Kitais metais lapkričio mėnesį jam būtų suėję devyniasdešimt metų amžiaus. Vyskupas Brizgys dar 23.4.92 rytą aukėjo šventas Mišias, baigęs Mišių auką blogai pasijuto ir greitai mirė.

Vyskupas Vincentas Brizgys buvo gimęs 1903 metais Plynių kaime, Liudvinavo valščiūje, Mirijampolės apskrityje, gausioje ūkininkų šeimoje. Mokėsi Marijampolės Rygiškių Jono gimnazijoje, kunigystei ruošėsi Seinų, vėliau Vilkaviškio kunigų seminarijoje, kuri tuo metu veikė Gizuose. 1927-ais metais buvo išventintas kunigu, trejus metus vikaravo Suvalkų Kalvarijoje, 1930 metais buvo išsiųstas į Romą aukštesnėm studijom. Mokslinį darbą apvainikavo dviem doktoratais - bažnytinės tiesės ir filosofijos. Sugrįžęs į Lietuvą ketverius metus profesoriavo Vilkaviškio kunigų seminarijoje, drauge dirbo vyskupijos kurijoje, Katalikų akcijos valdyboje, uoliai bendradarbiavo katalikų spaudoje. 1940 metų pavasarį kunigas prof. Vincentas Brizgys buvo paskirtas Kauno arkivyskupo pagalbininku. Tai buvo tragiškos Lietuvai ir Lietuvos Bažnyčiai dienos, kai į Lietuvą įsibrovę bolševikai pradėjo naikinti visa, kas lietuviška ir katalikiška. Tuo sunkiuoju metu Kauno arkivyskupas metropolitai Juozapas Skvireckas paskyrė savo pagalbininką vyskupą Vincentą Brizgį vienintelės tuomet Lietuvoje veikusios Kauno kunigų seminarijos rektorium. Labai sunkiomis ir pavojingomis sąlygomis jam teko tuomet ginti Lietuvos Bažnyčios ir lietuvių tikinčiųjų teises. Vokiečiam okupavus Lietuvą vyskupui Brizgiui ir vėl teko parodyti nepaprasto budrumo, sumanumo ir drąsos priešinant nacių planam. Kai buvo pradėti persekioti žydai, vyskupas Brizgys pakartotinai lankėsi vokiečių karinio generalkomisaro įstaigoje, Lietuvos vyskupų vardu reiškė protestą prieš nacių nežmoniškumą žydų atžvilgiu. Slapta organizavo jų gelbėjimą. Klebonijose ir katalikų šeimose tuomet buvo išgelbėta apie du tūkstančius žydų. Vyskupo Brizgio sumanumo ir ryžtingumo dėka per visą nacių okupacijos laikotarpį buvo išsaugotas nuo uždarymo Kauno teologijos-filosofijos fakultetas ir daug bažnyčių.

1944 metais vyskupas Brizgys buvo priverstas pasitraukti į Vakarų, 1951 metais įsikūrė Čikagoje iki mirties rūpindamasis lietuvių religiniais ir tautiniais reikalais. Nuolat lankė Amerikos ir kitų šalių lietuvių bendruomenes, rūpinosi tremtyje gyvenančių lietuvių tikinčiųjų sielovada, suorganizavo lėšų rinkimą lietuvių kopyčiai garsiojoje Nekalto Prasiždėjimo šventovėje Vašingtone, ir šv. Petro bazilikoje Romoje, kaip vienintelis Lietuvos episkopato atstovas dalyvavo II-ajame Visuotiniame Bažnyčios susirinkime Romoje, daug rašė ir

kalbėjo svetimšaliams apie Lietuvos ir jos Bažnyčios patiriamas skriaudas sovietų okupacijoje. Yra išspausdinęs knygų, bendradarbiavo su Vatikano radiju, visuomet mielai parengdamas radijui pašnekesius tautinių ir religinių švenčių proga. Šiandien liūdėdami dėl vyskupo Vincento Brizgio mirties, prisimindami jo nuopelnus Lietuvos Bažnyčiai ir jos tikintiesiems tiek krašte, tiek išblaškytiems po platųjį pasaulį, tariame žodžius, kuriuos Popiežius Paulius VI rašė vyskupui Brizgiui jo kunigystės jubiliejaus proga: vaisingai darbavai tarp pasaulyje išblaškytų lietuvių, jiem įkvėpei patriotizmo ir išminties, jiem

vadovavai savo patarimais, parama ir pagalba. Maldoje pavedame Visagalio Dievo gailėstingumui Bažnyčiai ir savo tėvynei ištikimo sūnaus - vyskupo Vincento Brizgio taurią sielą.

Vyskupo Vincento Brizgio laidojimo pamaldos įvyko balandžio 29d. Čikagoje, Marquette Parko Marijos Gimimo lietuvių parapijos bažnyčioje. Gedulinėm Mišiom vadovavo Čikagos kardinolas Bernardin. Drauge su juo koncelebravo vyskupas Paulius Baltakis, kiti vyskupai ir kunigai. Tą pačią dieną vyskupas Brizgys buvo palaidotas Čikagos švento Kazimiero lietuvių kapinėse.

LRTV

Dangiškoji Motina

Vienas jaunas studentas vaikščiojo po brangenybių krautuves, ieškodamas dovanos - aukso širdelės. Krautuvėse yra visko, ir deimantinių pasagėlių ir sidabrinių vorų ir kitokių, bet negali rasti aukso širdelės. Vienas pardavėjas jam ir sako: „Pamėgink užteiti senienų krautuvę, gal dar ten bus. Išėjo iš mados.“

Tai šių dienų pasaulio vaizdas. Meilė, užuojauta, gailėstingumas, atlaidumas... visa tai nebe madoje. Pasaulis be širdies. Žmonija kenčia, vaitoja savo pačios sukurtame žemiškame pragare, kur netiesa pagimdė neapykantą, o neapykanta - baisų medžiaginį ir dvasinį skurdą. Į dangų šaukiasi ne tik pavieniai, bet ir ištisos tautos apie daromas joms skriaudas. Siaučia ištvirkimas su baisiomis pasekmėmis: šeimų iširimu, dar negimusių kūdikių žudymu, ankstyvu nekaltybės praradimu. Visa tai yra šios skaudžios šių dienų žmonijos tragedijos liudininkai.

Gegužis. Prieš mūsų akis iškyla Nekaltoji Širdis, be kurios Fiat - tebūnie Dievo Širdis nebūtų tapusi žmogiška, be kurios tarpininkavimo nėra viena žmogiška širdis nepriartėtų prie Dievo. Be Marijos nebūtų užtekėjusi klaidų naktį išskaidanti ir neapykantos ledus sutirpdanti Saulė - Dievažmogio Širdis. Be Marijos mūsų širdžių nepasiektų dieviškosios šviesos ir meilės šiluma. Dievas nori, kad pasaulyje įsiviešpatuotų pamaldumas į

Nekalčiausią Marijos Širdį. Kas ji turės, tam Marija pažada išganymą: „tos sielos bus Dievo mylimos kaip mano padėtos prieš Jo sostą gėlės.“

Ši gegužė visų mūsų širdys kartu su mūsų brolių ir sesių širdimis tėvynėje krypta į Tave Nekalčiausioji. Mūsų širdys atsiveria Tau, kad lietum į jas savo meilę, ir kad jos visiškai priklausytų Tau ir tavo amžinajam Sūnui. Jei sujungtume visas gražiausių žodžių pynes, kuriomis apdainuojama motina literatūroj ir poezijoj su tuo, kas jos garbei išreiškiama teptuku drobėje ir kartu prie to prijungtume visą viduramžių riterių kilniadvasiškumą ir jų pagarbą moteriai, gautume didingą moters pagerbimo simfoniją, kuri tačiau būtų tik silpnas spindulėlis, palyginus su ta nuostabia šviesa, kuri spinduliuodama gaubia Dievo Motiną, o tada kartu ir visas mūsų žemiškąsias motinas.

Dievo Motina Marija, mūsų Lietuvos karalienė, stebūklingai išprašė Dievo lietuvių tautai laisvę ir nepriklausomybę. Nepamirškime Jos ne tik gegužės mėnesį, bet melskimės visada, garbindami Dievą ir Jo Motiną Mariją.

Dievo Motina Marija,
Tu tiek amžių sergsti mus.
Tu šviesti iš Kalvarijos,
Guodi vargstančius Lietuvos
vaikus.

Rašo Balys Steckis

Vaikų Globa Lietuvoje

Lietuvoje nuo praėjusių metų pavasario veikia tarptautinės našlaičių globa besirūpinančios organizacijos „SOS Kinderdorf“ lietuviškas padalinys - „SOS Vaikų kaimų draugija“. Nepaisant ekonominių sunkumų ir kitų kliūčių, jau pradeda matytis draugijos veiklos pirmieji konkretūs rezultatai. Jau yra pasistūmėję pirmyn pirmojo vaikų kaimo Lietuvoje - Pavilnyje - projektavimo darbai, į Vilnių yra iškviestas tarptautinės organizacijos „SOS Kinderdorf“ atstovas, švedas Malvet, kuris čia jau rūpinasi vaikų kaimo Pavilnyje pastatymu. Projektavimo ir kiti parengiamieji darbai bus galutinai užbaigti šių metų spalio mėnesį, kaimo statyba užtruks apie pusantros metų, bus pastatyta apie 20 namų. Visą finansuoti įsipareigojo tarptautinė organizacija „Kinderdorf“, kuri tam

tiksliu jau renka aukas Švedijoje. Našlaičių kaimas galės sutalpinti apie 120 vaikų.

Kadangi tarptautinė organizacija Lietuvai tuo tarpu galės pastatyti tik vieną vaikų kaimą, beglobiais vaikais tenka rūpintis ir savo jėgomis. Tam tikslui Lietuvoje įsikūrė pagalbos fondas „vaiko tėviškės namai“. Su užsienio lietuvių pagalba šis fondas numato išplėsti savo veiklą visoje Lietuvoje. Jau yra pasirašęs sutartį su architektais, kurie įgalinti parengti projektą vaikų gyvenvietei šalia Marijampolės. Statybos darbai prasidės šių metų vasarą. Tikimasi tokias pat vaikų gyvenvietes pastatyti taip pat prie Kauno ir kitur, jei atsiras pakankamai aukotojų statybai finansuoti. SOS Vaikų kaimų draugijos ir Vaiko tėviškės namų fondo tikslas - ne tik statyti gyvenvietes beglobiam vaikam, bet

taip pat sudaryti sąlygas valstybiniuose našlaitynuose dabar esantiems vaikams įsikurti vaikų kaimuose, kur patirtų meilę ir šilumą, galimai natūralesnėje aplinkoje galėtų išaugti normaliais žmonėmis. Tai didelis ir kilnus uždavinys, vertas visų moralinės paramos ir finansinės pagalbos.

LRTV

Estijoje, Latvijoje ir Lietuvoje tris dienas lankėsi Tarptautinio Olimpino komiteto delegacija, vadovaujama komiteto pirmininko Samaranch. Vilniuje delegaciją priėmė Lietuvos Aukščiausiosios Tarybos pirmininkas Vytautas Landsbergis, ministras pirmininkas Gediminas Vagnorius. Įvyko pasimatymai taip pat su Lietuvos olimpiais sportininkais ir su žurnalistais. Tarptautinio Olimpino komiteto delegacija iš Vilniaus nuvyko į Minską, iš čia toliau keliaus į Kijevą ir Kišinioją.

PRANEŠIMAS APIE BALSAVIMO TVARKĄ

Daugumai Australijoje lietuvių žinoma, kad 23-čią gegužės įvyks referendumas, kuriame dalyvauja ir Lietuvos Respublikos piliečio pažymėjimą gavę Australijos lietuviai. Kadangi laiko nedaug, tad čia pateikiu paskutines žinias apie numatytą balsavimo tvarką šiame dideliame kontinente. Pirmiausia gal reiktų pasakyti, kad ir vėl Australijos lietuviai pasireiškė gana aktyviai. Bent dalinai taip yra dėl to, kad mūsų bendruomenė yra vieninga. Krašto Valdyba, per Pirmininką Viktorą Martišiu glaudžiai bendradarbiauja su Lietuvos Respubliką atstovaujančiu konsulatu. Abi įstaigos, Krašto Valdyba ir konsulatas, randasi Canberroje, tad svarbesniais bendrais reikalais galime skubiai pasitarti.

ALB Krašto Valdyba sutiko būti mandatų komisija 23-čios gegužės referendume. Balsavimo tvarka pramatoma sekanti:

1. Didesnėse apylinkėse, kuriose yra konsulato Įgaliotiniai piliečio pažymėjimams išduoti, 23-čią gegužės veiks balsavimo kortelių surinkimo punktai.
2. LR piliečio pažymėjimą turintiems asmenims bus išduotos balsavimo kortelės ir du skirtingo dydžio vokai. Balsavimo kortelė bus įdedama į mažesni voka ir jis bus balsuotojo užklijuotas. Ant to mažojo voko bus priklijuotas lapelis, kuriame bus įrašoma balsuotojo piliečio pažymėjimo numeris ir kuriame balsuotojas pasirašys. Tas mažasis vokas bus įdėtas į didesni voka, adresuotą Lietuvos Respublikos konsulatui Australijoje ir užlipdytas.
3. Tą didesni voka balsuotojai įteiks jiems artimiausiai esančiam balsavimo kortelių surinkimo punktu. Suskaičiavę vokų skaičių ir sudarę atitinkamą lydraštį, konsulato Įgaliotiniai pasiųs visus surinktus vokus viena specialia siunta (Australijos Pašto "Express Courier") į Canberą.
4. Konsulatas perduos mandatų komisijai, t.y. ALB Krašto Valdybai, neatplėštus "Express Courier" maišus, kurie bus atžymėti "BALSAVIMO VOKAI". Mandatų komisija atidarys maišus ir didesnius balsuotojų vokus. Tada patikrins ant mažesniųjų vokų užpildytą lapelį su parašu ir piliečio pažymėjimo numeriu, pagal konsulato paruoštus pažymėjimo išdavimo sąrašus. Tada mandatų komisija nuplėš nuo tų mažųjų vokų balsuotojo tapatybę parodantį lapelį ir jį sunaikins. Tik tuomet atidarys mažuosius vokus ir suskaičiuos balsuotojų pasisakymus referendume keliamais klausimais. Tokiu būdu, balsuotojo išreikšta nuomonė bus nežinoma nei Mandatų komisijai, nei konsulato darbuotojams.
5. Negalintieji nuvykti į balsavimo kortelių surinkimo punktą, užpildę balsavimo kortelę, ją įdėję į mažąjį vokalį, jį užlipdo ir pasirašo ant jo prilipdytą lapelį su piliečio pažymėjimo numeriu. Jie tą vokalį įdeda į didesni voka, kurį 23-čią gegužės išsiunčia konsulatui. Tokiu būdu, balsavime galės dalyvauti tautiečiai nuo Perth miesto iki Cairns, tūkstančių kilometrų atstumuose nuo Canberros.

Kadangi laiko iki referendumo liko labai nedaug, tad pramatytą tvarką skelbiu galimai greičiau. Jei joje bus pakeitimų, jie bus skubiai skelbiami per "Mūsų Pastogę", lietuviškas radijo valandėles ir visais kitais galimais keliais ir priemonėmis.

Algis Kabaila

Algis Kabaila (Dr)
Lietuvos garbės konsulas Australijoje,
Canberra, 1992.05.04

Lietuvos Respublikos Konsulatas

Gerbiamieji skaitytojai,

Jūsų laikraščio redakcijai siunčiu nuorašą parėdymo man, gauto šį rytą iš Lietuvos Užsienio reikalų ministerijos. Kaip matysite iš šio parėdymo teksto, nuo šio mėnesio 15-tos dienos, vizos prie Lietuvos sienos, kurios anksčiau buvo išduodamos 10-čiai dienų, daugiau nebebus išduodamos, išskyrus kai kuriuos išimtinus atvejus, kaip pavyzdžiui, artimiesiems Lietuvoje sunkiai susirgus.

Vizų išdavimo tvarka Australijoje jau gana plačiai žinoma. Jos išduodamos būti Lietuvoje iki 90 dienų. Lietuvoje vizas galima pratęsti ir ilgesniam laikui. Gal dar reiktų priminti, kad konsulato adresas yra sekantis:

Consulate of Lithuania
26 Jalanga Cres.
Aranda ACT 2614

Prašome čekius rašyti „Consulate of Lithuania“ vardu. Dar vis gauname vizos prašymus „Representative of Lithuania“ vardu - jie nebetinka, nes Australijoje jau

nuo pernai metų spalio 30-tosios dienos, oficialiai Australijos pripažintas, veikia Lietuvos Respublikos konsulatas.

Šia proga reikia pasidžiaugti, kad Piliečių pažymėjimo išdavimas, talkininkaujant įgaliotiems ALB apylinkių valdybų pirmininkams, vyksta sklandžiai, greitai ir sėkmingai. Reikia pabrėžti, kad turintieji piliečio pažymėjimą galės dalyvauti Lietuvos referendumų balsavimuose. Jie, kaip Lietuvos piliečiai, galės naudotis ir kai kuriomis kitomis teisėmis, kaip,

Lietuvos Respublika
Užsienio Reikalų Ministerija
Konsulinis Departamentas

Lietuvos Respublikos Atstovybėms

Pranešame, kad nuo 1992 m. gegužės 15 d. 24 val. panaikinamas lengvatinis įvažiavimas į Lietuvos Respubliką, išduodant įvažiavimo vizas pasienio kontrolės postuose, tų valstybių piliečiams ar pastoviams

pavyzdžiui, įvažiuoti į Lietuvą be vizų.

Noriu padėkoti visiems talkininkams išduodant Piliečio pažymėjimus, įskaitant ir visus asmenis, kurie padėjo pagarsinti malonią naujieną, kad daug kas iš mūsų gali gauti piliečio pažymėjimą, nes jiems atstatyta Lietuvos Respublikos pilietybė.

Algis Kabaila,
Lietuvos R. garbės konsulas
Australijoje
Canberra, 1992 gegužės 1 d.

gyventojams, kuriose yra LR Atstovybės su veikiančiais Konsuliniais skyriais, jei su tomis valstybėmis nustatyta vizinio įvažiavimo tvarka. Asmenys, atvykę be įvažiavimo vizų, bus išsiunčiami. Pasienio kontrolės postuose įvažiavimo vizas galės gauti tik atvykę su pranešimu apie artimųjų mirtį ir tų valstybių piliečiai ar pastovūs gyventojai, kuriose nėra Lietuvos Respublikos Atstovybių. Prašome apie tai informuoti atitinkamų valstybių

Ignalinos jėgainės problema

„Business Week“ 1992 m. kovo 16 d. laidoje, Mokslo ir technologijos skyriuje, išspausdino Ignalinoje parengtą pranešimą, keliantį ir nemažai rūpesčio ryšium su tos jėgainės saugos problemomis. Viena iš penkiolikos 1950 m. Sovietų Sąjungos statytų elektros jėgainių ir kartu būtino atominiam ginklams plutono gamybai pramoninių, tokio tipo centrinė, nėra saugi. Ji neturi net nuo atominės radiacijos apsaugos gelžbetoninio gaubto.

Rusų specialistai palengva iš Ignalinos išvažiuoja. Taipgi trūksta mašinoms dalių. Fizikos ir inžinerijos tyrimų instituto direktorius Jurgis Vilemas pareiškęs, kad trūksta lėšų apsaugos stiprinimui, ir čia labai reikalinga Vakarų pagalba. Ignalinos jėgainė remiasi pigiu grafitu moderuojamu reaktoriumi. Tas būdas Vakarų pasaulyje nebeegzistuoja. Kanados tipo sunkaus vandens moderuojami natūralaus uranijaus generatoriai laikomi pranešniais net už JAV reaktorių. Černobilio tipo reaktorių uždaryti yra labai komplikuoti ir brangu.

Ignalinos elektros jėgainė kelia rimtą pavojų Lietuvos ir aplamai Europos didmiesčių gyventojams. Pirmiausia reiktų išspręsti lėšų klausimą kreipiantis į Pasaulinį banką, nes tai pasidaro bendras apsaugos reikalas. Be to, reiktų nustatyti Lietuvos energetikos politiką - ar Lietuva nori būti energijos eksportuotoja ir ar šiluminės energijos produkcija turi būti paremta uranijumi, nafta, dujomis ar anglies degalu. Atitinkamos ministerijos Lietuvoje turėtų daugiau informuoti, ko Lietuvos energetikos politika siekia. Tada mes iš savo pusės darysime ką galėsime, kad tie tikslai būtų laiku pasiekti.

P.A. Povilaitis

Suomijos prezidentas

Koivisto 15.4.1992 Vilniuje užbaigė oficialų vizitą trijose Pabaltijo valstybėse. Tai buvo pirmas užsienio valstybės vadovo oficialus apsilankymas Pabaltijo republikose po jų nepriklausomybės atkūrimo. Vilniuje Koivisto daugiau negu valandą tarėsi su Lietuvos Aukščiausiosios Tarybos pirmininku Landsbergiu, po pasitarimo pasakė žurnalistams, kad buvusi raudonoji armija turėtų kuo greičiau pasitraukti iš Pabaltijo valstybių, kaip to pageidauja vietos gyventojai, bet pastabėjo, kad sprendžiant sudėtingus klausimus visuomet reikia kantrybės ir tarpusavio susipratimo. Per iškilmingą jo garbei Vilniuje surengtą vakarienę, Koivisto dar kartą pasakė, kad trys Pabaltijo valstybės yra Suomijos tarptautinės veiklos natūrali plotmė, išreiškė viltį, kad bus greitai nutiestas vadinamasis „Baltijos kelias“ sujungiantis Helsinkį su Varšuvą per Taliną, Rygą ir Vilnių.

masinės informacijos priemonės ir reikalingas valstybines institucijas. P.S. Įvažiavimo vizos gali būti duotos ir pateikus reikalingus dokumentus paštu.

Su pagarba,

L. Kučinskas,
Direktorius

AUSTRALIJOS LIETUVIŲ JAUNIMO LAIKRASTIS.

Redaktorė J. Žitkevičienė, 29 Ormond Rd., Moonee Ponds Vic. 3039.

SVEIKINAME VISAS MAMYTĖS ir MOČIUTES, Motinos Dienos progą! AČIŪ, JUMS už viską! Mes JUS mylime!

Jonė Žitkevičienė, A.Z. Redaktorė ir bendradarbiai

Redaktorė sveikina: ypatingai sveikinu mūsų bendradarbių mamytės - Jevutę Arienę, Dalią Didžienę, Dalią Kaladienę ir Daną Strungienę už išmokymą gražiai gimtosios lietuvių kalbos ir už įžiebimą supratimą bei norą rašyti į A.Z., nes be jų gražių straipsnių, vargiai ar bežygiuotume.

Pagarba Jums, Mielos Mamytės ir AČIŪ!

„A.Z.“ Redaktorė Jonė Žitkevičienė

Motinos Diena

Žmonės pradėjo švęsti Motinos Dieną 1908 m. Mes dar vis švenčiame Motinos Dieną, kiekvieną pirmą sekmadienį gegužės mėnesio. Motina Lietuvoje yra labai gerbiama, vertinama ir mylima. Visi vaikai myli savo mamas. Mamos labai daug dirba: mums valgi paruošia, drabužius skalbia, indus plauna, visur mus veža, be mamos mes negalėtume gyventi! Per Motinos Dieną ir visuomet reikia būti gerais ir

klausyti mamos. Tada mama bus tau gera ir tau padės su džiaugsmu.

Ką padovanosiu mamai per Motinos Dieną? Gal gėlių? - bet jos nyvys. Gal megztinį? - bet gal jai nepatiks. Gal saldinių? - bet gal jie bus neskanūs. Aš žinau - aš padovanosiu savo meilę ir ją apkabinsiu ir duosiu daug bučių ir būsiu jai visuomet gera. Mama, ačiū Tau ir myliu Tave!

Dalytė Didžytė
6 skyrius Melb.

Meilė svarbesnė už dovanas

Iš ryto anksti pabusiu ir pažiūrėsiu į mamos kambarį, ar ji dar miega? Jai iškepsiu blynų ir išvirsiu kavos su putom. Tada jai nuskinsiu rožę iš daržo, įdėsiu į vazą ir suvyniosiu dovaną. Pusryčius, dovaną ir rožę padėsiu ant padėklo ir aštuntą valandą nunešiu į jos kambarį. Pabudinsiu ją ir pasveikinsiu su Motinos Diena. Nežinau, ar ji pabudus bus laiminga, bet, kai jai pasakysiu, kad šiandien yra Motinos Diena, ir visą dieną aš bandysiu būti gera ir nesusipykti su broliu, jos ūpas turbūt pakils.

Aš savo mamą myliu, todėl bandau kiekvieną dieną būti gera, bet per Motinos Dieną aš ypatingai

stengiuosi būti labai, labai gera. Parduotuvės tik bando kuo daugiau dovanų ir šokoladų parduoti, bet aš manau, kad per Motinos Dieną galima duoti dovanas, bet ką tikrai reikia padaryti, tai yra mylėti savo mamą.

Albina Strungaitė
Lit. kursai, Melb

Gyvenimas be mamos

Motinos diena yra šventė, kada visos motinos ir močiutės yra pagerbtos.

Jeigu mano mamos nebūtų, tai būtų katastrofa. Iš ryto man mamytė padaro pietus. Jei jos nebūtų, aš turėčiau anksčiau atsikelti, pasidaryti savo pietus ir paspėti į mokyklą. Mamytė namuose iškepa vakarienę šeimai. Jei jos nebūtų, tai tėtis turėtų iškepti, o jis nėra geras kepėjas, ir turbūt sudegintų visą valgi. Ką aš daryčiau, jei mamytės nebūtų, kai aš sergu? Tėtis išeina į darbą ir aš viena pasilikčiau.

Mamytė myli mane, ir aš ją myliu. Aš negalėčiau apsieiti be savo mamytės.

Daina Didžytė, Melb

Kaip aš parodysiu, kad ją myliu

Motinos dieną aš atsikelsiu anksti iš ryto, jai pusryčius paruošiu, ir duosiu juos jai lovoj ir pasveikinsiu su kortele. Paskui aš duosiu jai dovaną, kurią buvau nupirkęs. Aš po to nuvesiu savo motiną į „Sizzler“ restoraną, nes jai labai patinka ten valgyti pietus. Po to aš nuvesiu ją pamatyti filmą mieste, kur jai patiktų.

Laiškas Vasario 16-tos gimnazijos direktoriui p-nui Šmitui

Premijuotas rašinys.

Gerbiamas pone Direktoriau,

Aš šitą laišką rašau norėdamas lankyti 1993 m. ir daugiau sužinoti apie Vasario 16-tos gimnaziją. Beveik visą savo gyvenimą esu arba girdėjęs apie Vasario 16-tos gimnaziją, arba esu pažinęs draugus, svetimtaučius ir gimines, kurie buvo nuvykę į tolimą Vokietiją ir dalyvavę Vasario 16-tos kursuose ir veikloje. Tokiu būdu iš jų pasakojimų aš šiek tiek žinau apie Vasario 16-tą, bet vistiek ji per mano jaunystę atrodė tolima ir nepasiekiamą.

Dabar mano sąlygos keičiasi. Aš nebeesu mažas vaikas - jau baigiu lankyti gimnaziją Australijoje ir svajoju kokiais gyvenimo takais aš galėčiau keliauti? Nors tiesa, mano perspektyvos yra pasikeitusios - Vasario 16-tos gimnazija nebeatrodo tolima, bet yra tikslas, kuris yra pasiekiamas.

Cia, Melbourne, aš baigiu Šeštadienio Lietuvių Kalbos Kursus. Nors kalbu lietuviškai namuose ir esu lankęs savaitgaliais lietuvių mokyklą jau daugelį metų, aš norėčiau daugiau išmokyti ir patobulinti mano lietuvių kalbą. Kaip lietuvis ir kaip gerai apsišvietęs studentas, aš manau, Vasario 16-tos gimnazija duotų man labai gerą progą šitą atsiekti.

Kita priežastis, kodėl aš norėčiau lankyti Vasario 16-tos gimnaziją, tikiu bus laisva vieta 1993 m., kad

MAMA

Mama, aš tave labai myliu...
Nežinau, ką daryčiau, jei tavęs nebūtų.

Tu man padėdi, kai gali,
Niekad nepyksti be reikalo,
Prižiūri šeimą labai gerai.
Paruoši valgyti ir valai.
Mama, aš tave labai myliu!
Nežinau, ką daryčiau, jei tavęs nebūtų.

Venta Jokubaitytė
Lit. kursai, Melb.

Kas darytųsi mūsų namuose, jei mamos nebūtų

Be mamos mūsų namuose būtų labai kitokia aplinka, negu dabar yra. Nebūtų tų skanių vakarienių, kurias mūsų mama be vargo, bei aimanų, paruošia. Nebūtų žmogaus, kuris išklaustų mūsų problemas, ir duotų praktiškus, gerus patarimus, kai padėtis atrodo beviltiška. Mūsų mama begaliniai rūpinasi, ir visada stengiasi, kad mes būtume geresni, stipresni ir protingesni sūnūs.

Mūsų mama mus labai myli, ir mes ją, ir žinome, kad be mamos, šeima neturėtų pasitikėjimo savimi, ir gyvenimas būtų be pagrindo. Namai be mamos būtų, kaip žmogus be sielos.

Danius Aras
Lit. kursai, Melb.

Ir taip aš parodysiu savo motinai, kad aš ją myliu. Aidas Kaspariūnas
Lit. kursai, Melb.

galėčiau susipažinti su kitais lietuviams ir tikrai įvertinti mano lietuvišką kilmę. Nors čia dalyvauju lietuvių bendruomenėje, bet aš noriu pajusti Lietuvos pasaulinę ir tarptautinę sielą. „Australijoje Lietuvos kultūra gyvuoja ir yra tokia pavyzdinga, kad nors ir esu gimęs Australijoje, aš jaučiuosi, kaip tikras lietuvis ir labai noriu įvertinti savo lietuviybę.

Šiais metais aš baigsiu Viktorijos valdžios pravestą VCE/HSC/ gimnazijos atestatą. Tarp mano kitų mokslų, aš mokiausi ir lietuvių kalbą ir tikiuosi, kad užsidirbau gersus pažymius. Mano lietuvių kalba yra neblogo - aš moku gerai kalbėti, sugebu aiškiai rašyti ir skaityti. Tikriausiai mano lietuvių kalba nėra tokia gera, kaip Lietuvos piliečio, bet Australijoje užaugusiam yra labai patenkinama. Gal, Jūs, galėtumėt parašyti, į kokį kursą aš būčiau tinkamas? - O, gal man reikėtų specialiai pasimokyti, kad pasiekčiau primtina kalbos lygį?

Ar per mokslo metus studentai gauna atostogas? Aš labai norėčiau sužinoti, jei būtų įmanoma, turėti pertrauką nuo mokslo, kad būtų proga apžiūrėti Europos įžymybes. Taip pat, labai norėčiau aplankyti mano tėvų gimtinę - Lietuvą. Daugel pasakų esu girdėjęs apie žalius laukus, milžiniškus miškus, liūliuojančius vandenynus, pasakiškas pajūrio smėlio kopas, su šakotais ragais gražiusius elnius, mėlynuosius ežerus bei draugiškus lietuvius, kurie gyvena Lietuvoje ir esu labai susižavėjęs. - O, kaip norėčiau pamatyti tą Europo stebuklingą, gintarinį brangakmenį - Lietuvą! Esu girdėjęs, kad gimnazija organizuoja iškylas į Lietuvą ir į kitas Europos valstybes - ar ir man būtų galima dalyvaauti tose ekskursijose?

Kitas svarbus klausimas - kiek man vienam kainuotų apsisistoti ir mokytis Vasario 16-tos gimnazijoje? - Ar man reikėtų turėti atsarginių pinigų neeilinam išlaidom? - Ar Jūsų gimnazija duoda stipendijas geriems studentams?

Esant gimnazijoje, ar bus progų tęsti tuos užsiėmimus, kuriuose dalyvauju Australijos Lietuvių Bendruomenėje? - Norėčiau prisijungti prie tautinių šokių grupės arba priklausyti krepšinio klubui. Aš esu aktyvus jaunuolis ir tikiu, kad lietuvių kalbos lavinimas turi būti siekiamas kartu su dalyvavimu lietuvių veikloje.

Ar Jūs galėtumėt apibūdinti kokias taisykles ir įstatymus gimnazijos gyventojai turi sekti? Aš nemanau, kad jie labai skiriasi nuo Australijos gimnazijų, bet naudinga žinoti, kaip studentai turi elgtis ir bendrauti gimnazijos aplinkoje.

Vasario 16-tos gimnazija yra tikrai svarbi institucija, kadangi ji duoda pasaulio lietuviams progą bendrauti Lietuvos vardu ir išlaiko Lietuvos kultūrą, papročius, kalbą ir sielą.

Ačiū labai už dėmesį ir lauksiu Jūsų atsakymo. Tikiuos, kad būsiu priimtas į Vasario 16-tos gimnaziją ir susitiksiu su malonumu Jus asmeniškai.

Su pagarba,

Andrius Kaladė
Lit. kursai, 12 klasė, Melb.

Susijungė širdys iš dviejų miestų

Jaunieji Vytautas ir Jūratė Lėveriai su jaunosios giminėmis

Lietuvai atgavus nepriklausomybę pradeda vėl gausėti lietuvių kilmės vestuvės. Šeštadienį, gegužės 2 d. įvyko šaunios Vytauto Lėverio, sydnėjiško ir Jūratės Aurelijos Mioldažytės iš Melbourne vestuvės Sydnėje.

Jaunoji Jūratė visą savo gyvenimą praleidusi, kai kieno teikimu apsnūdusiame Melbourne, persikėlė pasidairyti po Sydnę. Neturkūs sutinka Vytautą Lėverį, besidairantį į gražias lietuvaites. Ir štai greitai užsidega meilės žiburėlis. Suskamba Mioldažių telefonas Melbourne. Jūratė iš Sydnėjaus. Renkitės į vestuves į Sydnę. Kokia maloni staigmena. Štai ateina į šeimą antras žentas lietuvis. Tai kiekvieno tėvo ar motinos svajonė. Koks kitas sutapimas. Jūratė dvynukės Onutės sesuo, Vytautas dvynuko Romo brolis.

Štai sugriaudžia galingai vargonai St. Joachim's bažnyčioje

Lidcombe, valdomi Justino Ankaus, garsėjančio vargonininko rankomis. Prie altoriaus nekantriai laukia jaunas Vytautas su pabroliais, broliu Romu ir Terry Bodnarak. Jaunoji Jūratė, pasivėlavus pusę val. žengia prie altoriaus lydima tėvelio Kazimiero Mioldažio. Jaunąja palydi jaunučiai Monika Don, Monikos draugė, Boyd Martin ir Karolis Vaitiekūnas, pamergės Rūta Kemežytė ir Margaret Willas, abidvi iš Melbourne. Prie altoriaus pasitinka Prel. P. Butkus ir Kun. P. Martūzas. Pasigirsta tradicinė Veni Creatur, gieda Antanas Kramilius. A. Kramilius ilgų metų Lėverių ir Mioldažių šeimų draugas atlieka solo ir kitas mišių giesmes šia proga. Vargonais palydėjo Justinas Ankus.

Po jungtųjų jaunieji atvyko į Sydnėjaus Lietuvių Namus, kur juos sutiko pagal lietuviškas tradicijas tėveliai - Kazimieras Mioldažys ir Onutė Lėverienė. Prie puikiai paruoštų vaišių Lietuvių Klubo

valgyklos vedėjos Genės Kasperaitienės prel. Petras Butkus palaimina jaunosius ir vaišių stalus.

Formalią vestuvinę puotą pravedė Antanas Kramilius ir Juozas Vaitiekūnas, Jūratės švogėris. Telegramas ir sveikinimus lietuviškai perskaitė Juozas Vaitiekūnas ir angliškai Terry Bodnarak. Lėverių šeimos linkėjimus perdavė mama Onutė Lėverienė žodžius paremdama \$4000 čekiu. Kazimieras Mioldažys apgailėstavo prarasdamas dukrą Sydnėjū ir kartu pasidžiaugė gavęs kitą sūnų lietuvi. Padėkojo ir Antanui Kramiliui, kuris atsisakė apmokėto bilieto į Tautos Fondo suvažiavimą Čikagoje.

Oficialiai įteikė Vedybinį pažymėjimą ir šv. Kazimiero medalį jaunajai šeimai, Prel. P. Butkus. Sveikino ALFAS pirm. Antanas Laukaitis. Vytautas nuo jaunų dienų aktyvus Sporto klubo Kovas narys. Jaunas Vytautas lietuviškai ir angliškai padėkojo tėveliams už gražią žmoną, savo mamai už globą ir gausias dovanas bei linkėjimus. Po tradicinio raguolio prapiovimo ir jaunųjų valco ir pasiūkimo jaunieji atsisveikino su svečiais ir tėveliais į povestuvinę kelionę Havajus ir Los Angeles. Daug laimės ir saulėtų dienų šiai jaunai lietuviškai šeimai. Į vestuves iš Melbourne atvyko apie pušimtis jaunosios Jūratės giminių ir draugų. Kad nekiltų „karo“ tarp Melbourne ir Sydnėjaus kitoje pusėje salės susėdo kitas pušimtis sydnėjiškių. Tikimės, kad jaunieji liks ir toliau artimi lietuvių bendruomenėje.

akras.

Vincas Lazauskas atšventė 75 metų gyvenimo sukaktį

Jis yra gimęs 1917 m. balandžio 17 d. Sasnavos valsčiuje, Kazliškių kaime. Visas jo gyvenimas yra pašvęstas dainai giesmei. Būdamas 15 metų pradėjo giedoti, dainuoti Marijampolės parapijos chore, vėliau dainavo Marijampolės Saulių chore.

Pergyvenęs karo žiaurumus, atvyko į Australiją. Čia tuoj pat įsijungė į lietuvišką veiklą. Prisidėjo kaip organizatorius prie sporto veiklos. Susibūrus choro vienetei, įstojo į chorą. Yra vienintelis choristas Melbourne, kur be jokios pertraukos dainuoja chore. Yra labai aktyvus scenos vaidinimuose. Dainavo vyrų kvartete. Kai susiorganizavo vyrų oktetas, Vincas išdainavo šiame oktete 25 metus.

Šiuo metu Vincas dainuoja Melbourne „Dainos Sambūryje“ ir yra choro valdyboje. Gieda kiekvieną sekmadienį Melbourne Parapijos chore ir yra šio choro kasinininku.

„Dainos Sambūris“ pagerbė Vincą Lazauską 75 metų sukakties proga 1992.IV.22, kai buvo suruoštos išleistuvės Jonui Kvietelaičiui. Jonas pasitraukė iš „Dainos Sambūrio“ ir išvyksta-grįžta į Lietuvą nuolatiniams apsigyvenimui.

Sveikiname Vincą Lazauską 75 metų sukakties proga ir linkime jam dar ilgai dainuoti, giedoti lietuviškuose choruose.

K. Mioldažys

kas yra tikrai gera, kilnu, sveika: gyvenimo paprastumą, gamtos ir tėvynės meilę, garbės jausmą, susivaldymą, paklusnumą, pasiryžimą tarnauti kitiems. PD

DŽIUGO TUNTAS

Melbourne Džiugo Tunto tuntininkė ps. Birutė Prašmutaitė Tunto štabo posėdį sušaukė Parapijos namuose Kensingtone balandžio 27 d. Štabas iš A.†A. Teresės Bikulčienės palikimo gavo \$2,000 skautų Tunto reikalams. Tai kilnus velionės mūsų skautų atminimas ir ši graži parama, kuri labai reikalinga. Petras Morkūnas dovanojo Tuntui Lietuvos vėliavą, ir jam mūsų visų Tunto skautų ir skaučių nuoširdi padėka. Tuntininkė pranešė, kad buvo pakviesta į Bendruomenės organizacijų posėdį, kur dėl statistikos buvo pranešta kas buvo aukota Lietuvai, kas siūsta, kam ir kiek ir kokia vertė, pranešti apylinkės Valdybai. Mūsų vyr. skautės iš Kaziuko Mūgės pasiuntė USA \$50 skautininkės Danutės Baltutytes globojamų nesveikų

vaikų prieglaudai į Vilnių. Mūsų Tuntininkė gavo iš Vilniaus trijų draugovių prašymą pagelbėti nesveikų vaikų kitai ligoninei, kai tos trys draugovės dažnai aplanko vaikų prieglaudą, bet trūksta vaikams žaislų ir kitokių reikalingų daiktų. Skautininkų Ramovės vadovė v.s. Jonė Žitkevičienė Lietuvos skautams nusiuntė nemažai skautiškų šlipsis. Buvo įdomūs draugininkų veiklos

pranešimai, neatsilieka net ir patys mažieji. Paukštyčių draugininkė ps. Birutė Saulytė-Kymantienė savo draugovę buvo nuvedusi Melbourne į Viktorijos muziejų apžiūrėti ten įrengtą Lietuvių kultūrinės veiklos parodą. Šiai draugovei padeda veikti ir vadovė Onutė Prašmutienė. Gerai pasisekė ir povelykinė stovykla Daylesforde balandžio 20-22. Rajono vadovų lavinimo suvažiavimas - kursai vyks gegužės 15-17, tik posėdžio metu vietovė nebuvo galutinai išrinkta Melbourne apylinkėse.

Skautybė jaunimui atveria visa

ESGAV stovykloje - lietuvių skautų grupė 1992 balandžio 3-5 dd. Iš kairės: ps. B. Prašmutaitė-Džiugo Tunto Tuntininkė, sk.vytis A. Antanaitis-lietuvių atstovas ESGAV stovyklos komitete, sk. vytis M. Zdanius, sk.vytis A. Brovedani, prit.skautė D. Lansell, skautas J. Žižys, sk. vytis E.L. Kasperitūnas ir sk.vytis L. Zdanius - Antano Krauso vyčių būrelio vadas.

MELBOURNAS - VILNIUS

Nuo sausio vidurio SWISSAIR pradėjo du skridimus per savaitę iš Šveicarijos Zurich į Vilnių.

Puikiausi ryšiai su įvairiom oro linijom per Hong Kong, Singapore ar Bangkok gali būti sujungti su jūsų SWISSAIR skridimu.

Vietos tuojau pat užsakomos nuo \$2,649 Melbournas-Vilnius ir atgal.

Dėl skridimų informacijų kreiptis į SWISSAIR telefonu 670 9075 ar per savo kelionių agentą.

swissair

343 Little Collins Street,
Melbourne, 3000

(Pasiteiravimui iš provincijos) Telef. veltui 008 331121.

IS MŪSŲ PARAPIJŲ

Melbournas

Gegužės mėnuo skirtas Marijos garbei. Gegužinės pamaldos išplitusios visame katalikų pasaulyje, kaip viena populiariausių švenčių Dievo Motinos Marijos garbei. Pas mus gegužinės pamaldos šv. Jono bažnyčioje sekmadieniais po šv. Mišių, o šeštadieniais 2 val. po pietų Lietuvių Namuose Lietuvos Kankinių koplyčioje.

Tobin Brothers - airių katalikų vadovaujamas laidotuvių biuras savo pagrindinę koplyčią per pusę metų visiškai atnaujino, kuri yra North Melbourne, Boundary Road ir Flemington beveik kampe. Iš čia dažniausiai laidojami lietuviai - kalbamas Rožančius. Naujai atnaujintos koplyčios oficialus atidarymas vyko gegužės 1 d., dalyvaujant virš 100 kviestinių svečių. Naująją koplyčią viešai kviečia apžiūrėti gegužės 17 d. sekmadienį nuo 10 val ryto iki 4 val. po pietų. Tobin Brothers Melbourne

Padėka

Melbourne rinkau aukas Australų Vaikų Ligoninei Velykų proga. Surinkau \$190, ačiū, kurie prisidėjo.

Teresė Jurgelaitienė

jau turi 14 skyrių su laidotuvių koplyčiomis ir dar atidarytos Canberroje ir Pietų Australijoje.

Seštinės - Kristaus įžengimas į Dangų gegužės 28-tą ketvirtadienį, bet Australijos vyskupų nutarimu ši šventė nukeliama į sekmadienį gegužės 31 d. ir tada ši šventė yra minima.

Pranešimas

Aš, Viltis Kružienė, ALB Melbourne apylinkės išdininkė, pranešu, kad valdybos pranešimas, atspausdintas „T.A.“ Nr. 16 yra klaidinantis.

Visuotinas ALB bendruomenės susirinkimas išrinko mane ir kitus asmenis į Bendruomenės valdybą. Pirmame valdybos posėdyje buvo pasiskirstyta pareigomis, ir man atiteko valdybos išdininkės pareigos, kurias aš iki šiol sėkmingai vedžiau. Visi dokumentai, kasos knygos bei banko knygelės tebėra mano žinioje. Aš niekad nesutikau man pavestų pareigų perleisti kam nors kitam. Tačiau ir Statute nėra numatyta, kad be rimtos priežasties kas nors kitas galėtų priversti tas pareigas perduoti bei jas iš manęs, dar prieš visuotinus rinkimus, atimti.

Viltis Kružienė

ALB Melb. Apylinkės išdininkė

A. † A. PRANAŲ DRANGINĮ ATSISVEIKINANT

*Kada Tave aušra pabudins
Iš miego didelio, sunkaus,
Kas Tau iš to, kad žvaigždės
budi -
Saltos kaip ledas žvaigždės
svetimo dangaus...*

B. Brazdionis

Staiga ir netikėtai palikai mus, Pranai, kada gyvenimas dar šypsojos Tau, kada po ilgų metų darbo laukė užtarnautas poilsis.

Nutilo Tavo daina, kurią taip mėgai ir kuriai paaukojai nesuskaitomas laiko valandas.

Velionis Pranas, turėdamas nepaprastai malonų tenoro balsą, į Melbourne dainininkų eiles įsijungė pirmosiose kūrimosi dienos - pradžioje chore, o vėliau vyrų oktete, kuriame išdainavo virš 25 metus, savo gražųjį balsą įamžindamas okteto išleistoje plokštelėje. Velionį Praną matėme kiekviename lietuviškame paregime, daug darbo valandų paaukojusį Melb. Lietuvių namams, pinigineis aukomis remiantį lietuvišką veiklą.

Likusių asmeninių ir dainos draugų vardu linkiu Tau, Pranai, ramaus poilsio Visatos Kūrėjo globoje.

Kartu prie šio trumpo

atsisveikinimo prijungiu Prano šeimos padėką:-

„Our sincere thanks for your thoughtfulness, phone calls and expressions of sympathy, for beautiful singing in the church, for Eulogy - a tribute to my beloved husband at the rosary, prayers and attendance at the funeral and final farewell.

Your kindness at the time of our sudden, sad loss will always be remembered with gratitude.“

Thanking you all, Anna and family. VI. B.

PADĖKA

Mirus mano vyriausiai dukrai Aurelijai 1992.III.2 nuoširdi padėka: kun. dr. Pr. Daukniui už atlaikytos laidotuvių pamaldas ir atsisveikinimo tartą žodį, B. Staigaitienei už suorganizavimą choristų ir giedojimą bažnyčioje, švogeriiui R. Ragauskui pasakytus atsisveikinimo žodžius bažnyčioje, ir visiems kurie, užjautė žodžiu, per atvirutes, per spaudą mūsų skaudžioje nelaimėje.

Visiems nuoširdus ačiū!

A. Urbonavičienės visa šeima, žentas Viktoras su šeima

Maloniai kviečiame visus ir iš visur atsilankyti į Melbourne Dainos Sambūrio ruošiamą

Pabaltiečių Koncertą

šių metų gegužės 24 d. sekmadienį 3 val. po pietų North Melbourne Town Hall, arti Lietuvių Namų.

Programoje: Melbourne Dainos Sambūris, Estų Vyrų ir Moterų chorai, Latvių mišrus choras ir bendras trijų tautybių choras. Įėjimas \$10, jaunimui iki 15 metų amžiaus veltui. Bilietai prie įėjimo.

Nepraleiskime progos ir įdomaus I-mo koncerto, Lietuvai, Latvijai ir Estijai atgavus Laisvę!

Melbourne Dainos Sambūris

Atsiliepimai iš Lietuvos apie Isoldą Požėlaitę-Davis

Gerb. Redakcija!

Rašome Jums iš Lietuvos apie Isoldą Požėlaitę-Davis, ALB švietimo tarybos pirmininkę.

Norėčiau pacituoti Justino Marcinkevičiaus žodžius: „Ryškiausias vaikystės prisiminimas - sunkios tėvo rankos, raikančios duoną prie stalo. Šis vaizdas persekioja mane visą laiką, ir dabar aš manau, kad jame tarsi sukaupta visa žmogaus gyvenimo prasmė: išdalinti save, atiduoti šilumą, džiaugsmą, meilę, mintis ir visa, ką turi savyje - atiduoti visiems. Toks yra kiekvieno žmogaus pašaukimas“.

Tokia yra ir mūsų mieloji Isolda (taip mes ją vadiname savo tarpe). Esu tikra, kad pas mus nerbsite anglų kalbos mokytojo, negirdėjusio jos vardo, nes jau nuo praeitų metų liepos mėnesio ji ne tik pabuvojo visose Lietuvos vietose, bet ir pravedė seminarus, pamokas, atvežė metodines - dalykinės medžiagos. Šiaulių miesto ir rajono 12 klasių moksleiviams ji paskyrė 100 dolerių

premija už geriausią rašinį. O Lietuvoje tokios premijos buvo trys! Be to, išvažiuodama paliko 1000 dolerių mokytojams bei studentams, panorusiems stažuotis užsienyje.

Jos atvežta metodine medžiaga mielai dalinamės ne tik su mūsų miesto, bet ir kitų miestų anglų kalbos mokytojais. O atsiųstu vadovėlių komplektu „Discoveries“ susidomėjo kaimynai latviai ir jau pradėjo dirbti pagal šį kursą.

Turime daug ko pasimokyti iš Isoldos. Nuoširdžiai jai dėkojame ne tik už metodinę paramą, įgytas žinias, bet ir už jos nuoširdumą, gerumą, nes ji savo pavyzdžiu įrodė, kad „tikrai didingi žmonės visuomet paprasti“.

Linkime jai ilgiausių metų, nors anot S. Smailso „metų skaičius dar nerodo gyvenimo ilgumo: žmogaus gyvenimas matuojamas tuo, ką jis jame padarė ir išgyveno“.

Su pagarba ir nuoširdžiausiais linkėjimais Šiaulių miesto anglų kalbos metodinio ratelio pirmininkė Eugenija Vaičiulienė

Melbourne Lietuvių Katalikų Moterų Draugijos Valdyba kviečia nares ir viešnius į

KULTŪRINĘ POPIETĘ

kuri įvyks gegužės mėn. 17 d. 2 val. p.p. Lietuvių Namų Seklyčioje.

p. Alena Karazijiene skaitys įdomią paskaitą apie Vilniaus Katedros praeitį.

L.K.M.D-jos Valdyba

PADĖKA

Mylimam vyrui ir tetei, AŲA Algimantui Grigonui mirus, (1992 m. kovo mėn. 7 d.) širdingai dėkojame kun. J. Petraičiui, už ligonio lankymą namuose ir ligoninėje. Už aprūpinimą Šv. Sakramentais. Po mirties pravedusiam Rožinį, atlaikiusiam pamaldas bažnyčioje ir paskutines apeigas kapinėse.

Dėkojame Adelaidės Ramovėnams už Garbės Sargybą ir velionies karsto nešimą. Ačiū.

Už nuoširdžius atsisveikinimų žodžius bažnyčioje Baltučiiui Teatro vardu, Balsiui Ramovėnų, Neverauskui Liet. Sąjungos ir Vaboliens Radijo darbuotojų vardu. Kapinėse draugų ir A.L.B. vardu atsisveikino V. Patupas.

Dėkojame broliams Patupiams už šermenų suorganizavimą Liet. Namuose. (Geri buvute draugai gyvenime ir į amžinybę Algį išlydėję didžiai.)

Ačiū visiems, gausiai aukojusiems - Liet. Remti Fondui, Panevėžio Našlaičių Namams, Liet. Invalidų vaikų ir našlaičių Fondui, Radio Vlandėlės, Cancer Research - brangaus Algimanto atminimui.

Už gėles, užuojautas (žodžiu, raštu, per spaudą ir Radiją. Už užprašytas Šv. Mišias už velionio sielą.

Ačiū visiems už parodytą meilę Algimantui ir pareikštą užuojautą jo šeimai.

Giliame liūdesyje likę

žmona Julija,
dukterys - Jūratė, Nemira, Danutė, Ramunė
sūnūs - Eduardas, Algis, Kastytis

SPORTO NAUJIENOS

Australijos Lietuvių Fizinio Auklėjimo Sąjungos pirmininkas A. Laukaitis š.m. gegužės 31 d. išskrenda į Lietuvą ir į Australiją sugrįš tik rugsėjo mėn. pradžioje. Visais sportiniais reikalais prašau kreiptis į ALFAS sekretore Nitą Wallis, 43 York Road, West Pymble, 2073, NSW. Telefonas (02) 498 1545 arba išdininką Petrą Andriejūną, 92 Hyde Avenue, Glenhaven, 2156, NSW. Telefonas (02) 680 3389.

Visi sporto klubai ir asmenys rinkę pinigus ALFAS skelbtam „Olimpiečių Kišenpinigių“ vajui, prašom tuoj pat atsiskaityti, nes pirmininkas visus šiuos pinigus, pakeitęs į amerikoniškus dolerius, veža į Lietuvą. ALFAS dar kartą nori paaiškinti, kad šio vajeaus pinigai, kartu su specialiu Australijos lietuvių sveikinimu ir sportiniais linkėjimais, bus įteikti asmeniškai kiekvienam Lietuvos olimpiniam sportininkui, kurie Lietuvą atstovaus Barcelonos olimpiadoje. Pinigai bus įteikti oficialaus su olimpiečiais atsiveikimo metu, dalyvaujant Vyriausybės, Olimpino komiteto, Parlamento, spaudos, radio ir televizijos kviestiniams svečiams, tuo parodant, kad Australijos lietuviai ir sportininkai nepamiršo Lietuvos olimpiečių, kurių asmeniškais reikalais tie „kišenpinigiai“ yra taip reikalingi. Jeigu kas dar norėtų paaugoti, čekius prašau siųsti ALFAS, 18 Miller Avenue, Ashfield, 2131, NSW. Nuosirdus visiems ačiū.

SALFAS S-gos metiniame suvažiavime Amerikoje, atvykę atstovai, be kitų einamųjų reikalų, nusiskundė ir svarstė, kaip tą reikalą galima būtų sutvarkyti. O jis yra: „Reikalai yra liūdnoje padėtyje, kai vidurnaktį New Yorke, Čikagoje, Toronte ar kitame mieste, tau paskambina, kad yra atvykęs iš Lietuvos ir tavęs (sporto ar kito kurio darbuotojo) laukia stotyje ar aerodrome ir nežino nei kur dingti, nei nakvoti, ką ir kaip daryti. Žmogus pradėsi skambinti giminėms, jei jų yra, savo ir jų pažįstamiems, kelti juos iš lovų, galvodamas tuo pačiu metu, kad ir tau netrukus pačiam reikės skubėti

į darbą. Turėtume pinigų, pasiūstume juos į viešbutį ir šventa. O dabar, iš kur jų gauti (galvojama apie sporto klubus ir sporto sąjungą). Be to taip atvykę sportininkai nori apžiūrėti ir miestą, ir prašo juos sujungti su Federacijomis ir surengti rungtynes, o mes jų nei kvietėm, nei mes juos žinom. Buvę Lietuvoje mūsų sporto darbuotojai prašė ir maldavo Lietuvos sporto darbuotojų, kad jie nors praneštų iš anksto apie atvykstančius sportininkus ir komandas. Visuomet buvo pasakyta, kad „sutvarkysim“ Deja. Nors buvo ir rašyta griežti laiškaai ir įspėjimai Lietuvos „sporto tūzams“, tačiau nieko nebuvo padaryta. Gerai dar, kad Australija yra tolokai nuo Europos ir į ją jau ne taip lengva yra patekti, tai nors čia sporto vadovai tokių ir panašių rūpesčių neturi.

Į Lietuvą iš Amerikos buvo atvykę keli Amerikos koledžų ir mokyklų krepšinio treneriai amerikiečiai ir jie Lietuvoje davė eilę pamokų Lietuvos krepšinio treneriams ir paskiriems žaidėjams. Keista buvo Lietuvos krepšinio vadovams ir žaidėjams, kai Emery universiteto vyr. treneris L. Winston, pakėlęs vieno jauno krepšinio marškinėlius pasakė: „žaidėjas be mėlynių, tai ne žaidėjas. Tai reiškia, kad aikštėje nereikia muštis, o reikia grumtis.“ Nors svečiai kalbėjo angliškai, bet visi juos gerai suprato, nes krepšinio kalba yra tarptautinė.

Lietuvoje lankėsi Pasaulio Tautinių Olimpinių Komitetų S-gos pirmininkas ir Meksikos Olimp. Taut. K-to prezidentas M.R. Rana, kuris spaudos konferencijoje pareiškė, kad jo vadovaujama S-ga apmokės visas išlaidas, įskaitant ir kelionę, atskirų delegacijų keturiems sportininkams ir dviem aptarnaujančio personalo žmonėms, taip pat iš solidarumo fondo ši S-ga skirs po 800 dolerių už kiekvieną sportininką, taip kad ir Lietuvai teks dalis pinigų.

Prancūzijos televizija susidomėjo Lietuvos sportiniu gyvenimu. Balandžio mėn. į Lietuvą atvyko

Prancūzijos TV grupė, kuri Lietuvoje sukurs reprezentacinį filmą apie Lietuvą ir Lietuvos sportą. Taip pat ateityje numatoma Lietuvoje rodyti stambius pasaulinius sportinius įvykius ir Prancūzijoje bei kitose Europos šalyse Lietuvos žymesnius sportinius nutikimus.

Buvusi Sov. S-gos sporto rinktinė, dabar vadinasi Nepriklausomų Valstybių Sandraugos rinktinė, kuri šiuo vardu dalyvaus ir Barcelonos olimpiadoje. Iš viso joje bus 510 sportininkų, tarp jų 250 rusų, 100 ukrainiečių, 75 baltarusiai ir 85 įvairių kitų šalių sportininkai, tarp jų ir du latviai krepšinininkai, kurie atsisakė dalyvauti ir žaisti už Latvijos rinktinę. Jie dabar yra net tautos išdavikais vadinami ir jų gyvenimas Latvijoje, kaip sako Latvijos spauda, po olimpiados, jeigu dar į ją grįš, bus tikrai jiems nepavydėtinas.

2000-čio metų Pasaulinę olimpiadą yra pasisiūlę surengti šie

miestai: Mančesteris, Milanas, Sydnejus, Pekinas, Brazilija ir Taškentas. Kaip rašo anglų lažybų birža, tai daugiausiai galimybių rengti olimpiadą turi Sydnejus ir jie duoda 3:1 rezultata, kai kitų miestų yra daug mažesnis.

Paskutinis 1991 metų stalo teniso čempionas yra švedas 25-rių metų J. Person, kuris dabar gyvena Vokietijoje. Paklaustas, kodėl paliko Švediją, jis pasakė: „Nusibodo žaisti su tais pačiais varžovais ir matyti tuščias tribūnas. Vokietijoje tiek daug įvairių varžybų.“ Jo nuomone reiktų panaikinti mišrias stalo teniso varžybas, nes „yra labai pikta kai su manim žaidžianti moteris nepataiko į kamuoliuką, o tas atsitinka gana dažnai.“

Maskvoje vyko NVS ir atviras penkiakovės čempionatas, kur tarp 48 sportininkų vilnietis G. Staškevičius surinko daugiausiai 5764 taškus ir laimėjo aukso medalį. Kiti lietuviai T. Narkus gavo 11-tą ir V. Močalovas - 14-tą vietą. Tarp 12-kos rinktinių, lietuviai užėmė 2-trą vietą.

Paruošė A. Laukaitis

KONKURSAS BROLIJAI

Lietuvių Skautų Brolija skelbia sueigų aprašymų konkursą. Reikia aprašyti geriausiai pavykusią skautų skilties, valtės, draugovės ar laivo sueigą arba iškylą, įvykusią 1991 ar 1992 m. laikotarpyje.

Laimėtojams bus apmokėta ne vien lėktuvu kelionė į Los Angeles, bet ir dviejų savaitių stovykla „Rambyno“ stovyklavietėje. LSS Ramiojo vandenyno rajono stovykla įvyks šiemet liepos 25 d. iki rugpjūčio 8 d.

Po vieną premiją bus skiriamos skautui, jūrų skautui, prityrusiam skautui, jūrų skautui, skautui vyčiui iki 20 metų ir jūrų budžiui iki 20 metų.

Aprašymus siųsti iki birželio 15 d. LSB Tautinio Auklėjimo skyriaus vedėjui adresu: v.s. fil. Eugenijus Vilkas, 23912 Via Onda, Valencia CA 91355 USA.

Premijas skiria ir aprašymus vertina Ramiojo Vandenyno Rajono skautams Onos Moteikienės palikimo komitetas.

Lietuvių Skautų Brolija suteikia puikiausią progą norintiems stovyklauti Ramiojo vandenyno rajone Rambyno stovyklavietėje netoli Los Angeles, kur bus

apmokėta ne vien pilna lėktuvu kelionė laimėtojams, bet ir dar dviejų savaitių stovykla, nesvarbu, kur laimėtojas gyvena: ar Čikagoje, ar Kanadoje, ar Bostone, ar Clevelande, ar Detroite, ar Anglijoje, ar Vokietijoje, ar Australijoje, ar Pietų Amerikoje. Nesvarbu kur gyvena.

Atvažiuojančius laimėtojus globos visomis atvažiuavimo, stovyklavimo ir grįžimo detalėmis LSB Tautinio skyriaus vedėjas ir Onos Motiekienės palikimo komitetas.

Konkurso dalyviai privalo priklausyti Lietuvių Skautų Brolijos vienetei ir turi būti susimokėję nario mokesčių.

Aprašymas turi būti lietuvių kalba. Laimėtojams tuojau bus pranešta ar telefonu, ar telegrama.

Pradėkite rašyti šiandien. Geresnės progos stovyklauti dykai Californijoje greitai daugiau nebus.

Ši pranešimą siunčiu tautininkams ir rajonų atstovams. Vadovų pareiga perduoti šį pranešimą visiems Brolijos nariams.

v.s. Gediminas Deveikis
LSB Vyriausiasis Skautininkas

FLYING ALITALIA TO VILNIUS VIA ROME

-Best connections
to EUROPE
for the lowest prices

-Stop over in Hong Kong/
Bangkok /Singapore /
Rome

Remember! We also send parcels
to your homeland.

Contact us for the best travel arrangements!

MELBOURNE - 253 Flinders La. Tel (03) 654 1400 Fax (03) 654 6218
"ALMA TRAVEL" - 382 Little Collins St. Tel (03) 670 2288 Fax (03) 602 2493
DANDENONG - 71 Foster St. Tel (03) 793 5200 Fax (03) 793 1776
MALVERN - 8 Glenferrie Rd. Tel (03) 509 8813 Fax (03) 509 5181
SUNSHINE - 10A City Place Tel (03) 311 4334 Fax (03) 311 7479
SYDNEY - 72 Campbell St. Tel (02) 212 5077 Fax (02) 212 3116
BANKSTOWN - 132 Old Town Centre Pl. Tel (02) 708 2311 Fax (02) 790 2656
PERTH - 666 Beaufort St. Tel (09) 272 7211 Fax (09) 272 5131
BRISBANE - 446 George St. Tel (07) 236 2929 Fax (07) 236 1554
CANBERRA - 33/35 Ainslie Ave. Tel (06) 2489 3999 Fax (06) 247 2898

ACN 005907068, Lic. No. 30611

SYDNEJAUS LIETUVIŲ NAMUOSE

16-18 EAST TERRACE, BANKSTOWNE. (TEL: 708 1414)

Klubo valandos:

Pirmd., trečiad., ketvird., 5 - 10 val.

ANTRADIENIAIS KLUBAS UŽDARYTAS

Penktadieniais 5 - 11.30 val.

Šeštadieniais 2 - 12.30 val.

Sekmadieniais 12.30 - 10 val.

VALGYKLA VEIKIA:

Trečiad., ketvirtad., penktad., ir šeštad nuo 6. val.

Sekmadieniais nuo 1. val.

Skanus ir pigus valgis KIEKVIENĄ TREČIADIENĮ NUO 5.30 iki 8.00 val.

ŠVEDIŠKAS STALAS. SMORGASBORD.

Kaina \$4. Kviečiame visus.

Šeimos šventės, gimtadieniai ar kas panašaus. Kodėl ne Lietuvių Namuose?

Kodėl nepasiteirauti?

Skambinkite 708 1414.